

Heeft een tussenhandelaar ook recht op consumentenbescherming?

Hof: ECLI:NL:GHARN:2012:BV8935

Een bijzondere kwestie: Autobedrijf W. koopt in opdracht van zijn klant (particuliere consument) een auto van autohandelaar J. waarna W. de auto met zes maanden Bovag-garantie verkoopt aan zijn klant. Binnen een half jaar brengt de klant de auto terug ter reparatie. W. constateert dat de distributieriem is gebroken en neemt contact op met J. die te kennen geeft de schade niet te vergoeden. W. laat de auto onderzoeken door een deskundige, repareert de auto en dagvaardt J. voor de kosten van het expertiserapport en de reparatie op grond van non-conformiteit (artikelen 7:17 BW en 7:25 lid 1 BW).

De kantonrechter wijst de vordering af nu er tussen partijen J. en W. (beiden een bedrijf) geen sprake is van consumentenkoop, en W. als bedrijf geen beroep toekomt op de bescherming van artikel 7:17/7:25 BW. (consumentenbescherming)

Het Hof denkt daar echter anders over. Zeker biedt art 7:17 alleen bescherming aan consumenten, maar de kantonrechter gaat voorbij artikel 7:25 lid 1 BW : als een consument zijn rechten ter zake van een tekortkoming (als bedoeld in artikel 7:24 BW) tegen de verkoper (hier W.) uitoefent, dan heeft de verkoper het recht op schadevergoeding jegens degene van wie hij de zaak heeft gekocht (hier J.) als diegene ook heeft gehandeld in uitoefening van beroep of bedrijf.

Natuurlijk zijn er nuances: het beroep komt de verkoper (tussenhandelaar) niet toe indien de afwijking betrekking heeft op feiten die hij kende of behoorde te kennen, dan wel haar oorzaak vindt in een omstandigheid die is voorgevallen na aflevering. In dit geval was de distributieriem gebroken bij een kilometerstand van circa 70.000 kilometer terwijl het geadviseerde of normale vervangingsmoment van een distributieriem voor een dergelijke auto ligt op 240.000 kilometer (10 jaar). De rechter stelt dat het weliswaar geen garantie is dat de distributieriem daadwerkelijk zo lang houdt, maar dat het verschil zo groot is dat, zonder nadere toelichting van J. moet worden aangenomen dat sprake is van non-conformiteit.

J. verweert zich door te stellen dat W. het gebrek aan de auto had behoren te ontdekken, maar W. betwist dat succesvol door te stellen dat het gebrek niet op eenvoudige wijze was vast te stellen en dat hij – gezien de normale vervangingstermijn – geen nader onderzoek naar de distributieriem hoefde te doen, omdat de auto, die goed was onderhouden, slechts 56.000 kilometer had gereden en drie jaar oud was.

Het Hof vernietigt het tussen partijen gewezen vonnis en veroordeelt J. alsnog tot schadevergoeding. Het arrest biedt, onder omstandigheden, verdere bescherming aan de tussenhandelaar en vermindert de risico's aanzienlijk.